

Čís. 12453.

O ocenění břemene výměnku, které má býti vydražitelem převzato jen, pokud bude uhrazeno rozvrhovou podstatou, jest rozhodnouti teprve v řízení rozvrhovém a nemá toto ocenění místa při ustanovení dražebních podmínek, nebylo-li docíleno v tomto směru dohody všech účastníků.

(Rozh. ze dne 17. března 1933, R I 198/33.)

Exekuční soud určil doslov bodu 5. dražebních podmínek v ten způsob, že výměnkářům Františku a Marii D-ovým bude z nejvyššího podání místo naturálního výměnku se započtením do nejvyššího podání vyplacena částka, která bude ustanovena ve sporu Ck II 291/29 vedeném u krajského soudu v H., čímž bude naturální výměnek úplně zapraven a vydražitel sprostěn jeho placení. Rekursní soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že se bod 5 dražebních podmínek s úpravami a s doplňky obsaženými v napadeném usnesení vypouští a že služebnost bydlení Františka, Marie a Josefa D-ových a naturální výměnek manželů Františka a Marie D-ových vtělené pod běžným čís. 50 a 51, 6 a 2 má vydražitel převzít započtením na nejvyšší podání, pokud podle svého pořadí budou uhrazeny rozdělovanou podstatou. Důvody: Zástavní právo za vykonatelné pohledávání vymáhající strany jest vloženo ve vl. čís. 14, 90 a 105 pod běž. čís. 98, 47, 44 pořadí pod C pol. 51, v němž je podle smlouvy postupní ze dne 16. července 1927 vložena naturální výměnek manželům Františku a Marii D-ovým ve vl. čís. 14 a pod běž. čís. 6 a 2 ve vložkách čís. 90 a 105. Podle toho i vymáhaná pohledávka i výměnek mají stejné pořadí. Hledí-li se k druhé větě prvního odstavce § 150 ex. ř., je tím dána pro souzený případ zásada, že výměnek může býti převzat vydražitelem bez započtení do nejvyššího podání, poněvadž nepředchází vymáhané pohledávce, leda, že by s tím byli první hypotekární věřitelé srozuměni, ale právě jejich souhlas schází, jak je patrné ze zápisu ze dne 27. května 1932. Odhadní hodnota nemovitosti stanovená v dražebních podmínkách a vypočtené z ní nejnížší podání tvoří základ, o nějž se lze opřít při vydání dražebního ediktu a při provedení dražby, nejvyšší podání, jehož bude docíleno při dražbě, a výsledek sporu Ck II 291/29 ve spojení s výrokem tohoto usnesení o převzetí výměnku vydražitelem se započtením na nejvyšší podání, bude tvořiti další podklad pro jednání o rozvrhu nejvyššího podání a pro vydání rozvrhového usnesení. Tím jest vyvráceno tvrzení stížnosti vymáhající strany, že bez číselného stanovení úhrady za výměnek již nyní lze rozvrhové řízení a rozvrhové usnesení těžko provést.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Výtka, že rekursní soud neposoudil věc správně, není důvodná. Návrhem, aby do dražebních podmínek bylo pojata ustanovení označené blíže v odst. V., domáhali se stěžovatelé, by již v řízení o stanovení dražebních podmínek bylo předsevzato ocenění reálného břemene vý-

měnku, které má býti vydražitelem převzato, jen pokud bude uhrazeno z rozdělované podstaty. Leč, jak vyplývá z ustanovení §§ 211, 214 a zejména 225 ex. ř. jest o ocenění břemene výměnku, které má býti vydražitelem převzato jen, pokud bude uhrazeno rozdělovanou podstatou (§ 150 ex. ř.), rozhodnouti teprve v řízení rozvrhovém podle výsledku odhadu a nemá ocenění to místa při ustanovení dražebních podmínek (Vysvětlivky ze dne 3. prosince 1897 čís. 25.801, Min. věst. čís. 44 při § 163 ex. ř. a Neumann kom. k § 163 ex. ř. strana 577). Rekursní soud tudíž nepochybil s hlediska právního, vypustiv uvedený odstavec (V.) z dražebních podmínek, ano nebylo jinak docíleno v tom směru dohody všech účastníků, tudíž i všech zúčastněných věřitelů (§§ 152 poslední odstavec a 163 ex. ř.).

Čís. 12454.

K zápisu dobrovolného zrušení veřejné obchodní společnosti do rejstříku není třeba svolení berní správy podle § 290 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. Žádost berní správy, by byl odepřen výmaz firmy veřejné obchodní společnosti pro daňové nedoplatky, nebrání rejstříkovému soudu, by nevyhověl opovědi výmazu, jsou-li splněny ostatní podmínky.

(Rozh. ze dne 17. března 1933, R I 199/33.)

Vyřizuje opověď výmazu firmy veřejné obchodní společnosti z rejstříku uložil rejstříkový soud veřejným společníkům firmy, by se do čtyř týdnů vykázkali potvrzením berní správy o tom, že proti výmazu firmy nečiní námitky, jinak že bude návrh na výmaz zamítnut. **Důvody:** Podle § 290 zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927 čís. 76 sb. z. a n. a čl. 4 § 290 prováděcího nařízení ze dne 20. prosince 1927 čís. 175 sb. z. a n. jest potřebí k zápisu dobrovolného zrušení podniku zvláštní dani výdělkové podléhajícího, by se podnik vykázal průkazem příslušného vyměřovacího úřadu, že nemá námitek proti zrušení podniku. Zakročující firma se ve své žádosti o výmaz tímto průkazem nevykázala a berní správa na dotaz soudu svolení odepřela vzhledem k daňovým nedoplatkům. Muselo proto zakročující firmě býti uloženo, by svolení berní správy v přiměřené lhůtě prokázala. **Rkursní soud** napadené usnesení potvrdil. **Důvody:** Ke správnému stavu věci a zákonům vyhovujícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: Podle § 290 zákona ze dne 15. června 1927 čís. 76 sb. z. a n. jest k dobrovolnému zrušení podmětu podrobeného zvláštní dani výdělkové zapotřebí svolení příslušného vyměřovacího úřadu. Z toho následuje, že jen vyměřovací úřad jest povolán k posouzení otázky, zda jde o subjekt podléhající zvláštní dani výdělkové, čili nic, nemůže však tuto otázku řešiti soud. Právem proto uložil rejstříkový soud stěžovatelům, by vykázkali potvrzení berní správy o tom, že proti výmazu firmy nečiní námitek.

Nejvyšší soud zrušil usnesení nižších soudů a vrátil věc rejstříkovému soudu, by o opovědi výmazu firmy věcně rozhodl.